

Vol. 44 Coden: KMKMAA ISSN 0355-1628

Toimitus • Redaktion • Office

Pohjantie 3, FIN-02100 Espoo
puh. 0400 578 901
toimitus@kemia-lehti.fi
www.kemia-lehti.fi
www.facebook.com/kemialehti

Päätoimittaja • Chefredaktör • Editor-in-Chief
DI Leena Laitinen 040 577 8850
leena.laitinen@kemia-lehti.fi

Toimituspäällikkö • Redaktionschef
• Managing Editor
Päivi Ikonen 0400 139 948
paivi.ikonen@kemia-lehti.fi

Taitto • Layout
K-Systems Contacts Oy
Päivi Kaikkonen 040 733 3485
taitto@kemia-lehti.fi

Sihtööri • Sekreterare • Secretary
Sanna Alajoki 050 336 5613
sanna.alajoki@kemia-lehti.fi

Ilmoitukset • Annonser • Advertisements
ilmoitukset@kemia-lehti.fi

Myynti • Försäljning • Sales

Jaana Koivisto 040 770 3043
jaana.koivisto@kemia-lehti.fi
Seija Kuoksa 040 933 1147
seija.kuoksa@kemia-lehti.fi

Tilaukset • Prenumerationer • Subscriptions
puh. 03 4246 5370
tilaukset@kemia-lehti.fi

Tilauhinnat

Kotimaassa 105 euroa (kestotilaus 95 euroa),
muut maat 145 euroa
Koululle 49 euroa, www.aikakaus.fi
Prenumerationspris i Finland 105 euro,
övriga länder 145 euro
Subscription price (out of Finland) EUR 145
Irtonumero/Lösnummer/Single copy EUR 16

Osoitteenmuutokset

Kemian Seurojen toimisto
puh. 010 425 6302, faksi 010 425 6309
toimisto@kemianseura.fi

Kustantaja • Utgivare • Publisher Kempulssi Oy

Toimitusjohtaja • Verkst.direktör
• Managing Director
Leena Laitinen
puh. 040 577 8850
leena.laitinen@kemia-lehti.fi

Toimistopäällikkö • Kontorschef • Office Manager
Sanna Alajoki
puh. 050 336 5613
sanna.alajoki@kemia-lehti.fi

Toimitusneuvosto • Redaktionsråd • Editorial Board

Viestintäjohtaja Susanna Aaltonen,
Kemianteollisuus ry
Laboratoriopäällikkö Susanna Eerola, Roal Oy
Toimitusjohtaja Saara Hassinen, Terveysteknologian Liitto ry
Emer.prof. Matti Hotokka, Åbo Akademi
Toimituspäällikkö Päivi Ikonen, Kemia-Kemi
Toiminnanjohtaja Heleena Karrus, Kemian Seurat
Päätoimittaja Leena Laitinen, Kemia-Kemi
Toimittaja Sisko Loikkanen, Yleisradio
Professori Jan Lundell, Jyväskylän yliopisto
Emer.prof. Markku Räsänen, Helsingin yliopisto

Aikakauslehtien Liiton jäsenlehti
Keskipainos 5 000, erikoisnumeroilla
300–3 000 kpl:n lisäjakelu.

Forssa Print, Forssa 2017
ISO 9002

Onnea uusiin koteihin

Markku Joutsen

MIKÄ TÄÄLLÄ pulputtaa?

Kuljen laatikkopinojen väleissä ja koetan paikantaa outoa ääntä. Se tulee keittiöstä, pakastimen uumeista. Onkohan se kunnossa?

Sen enempää asiaa ei ennätä miettiä, sillä tavarat kylmälaukuista on saatava turvaan. Sinne vain.

SYKSY ON monille muutoksen aikaa.

Opiskelijat irtautuvat lapsuuskodeistaan, työtä saaneet lähtevät elannon perään, eronneet tai yhteen muuttavat asemoituvat uuteen, perheet

hakeutuvat tilavampaan, ikäihmiset helpompaan.

Uudessa on totuteltavaa. Tuoksut, äänet, maisemat. Mitkä verhot valitaan, mihin pannaan tavarat, jotka tekevät asunnosta kodin?

Olipa neliöitä vähän tai paljon, kotiin voi perustaa oman miesluolan tai naisvajajan, tilan, jossa saa olla rauhassa ja palautua maailman töytäisyyiltä.

Opiskelijasolussa sellainen oli iso vihreä sohva, tädiltä lähtöisin ja suvussa jo kiertänyt. Uudessa kodissa mieli paikkojani ovat aamuaurinkoinen kuisti ja kodikas tupakeittiö.

TUTKIJAJA Veera Kinnunen kuvaa *Helsingin Sanomissa* muuttoa sekä ahdistavaksi että puhdistavaksi prosessiksi, jossa ihminen käy läpi elämänsä; mitä hän kantaa mukanaan, ja mitä odottaa tulevaisuudelta.

Kriisi uhkaa, kun on päätettävä, mitä otetaan ja mistä luovutaan. Yhden roska on toisen aarre.

”Ei niitä!”, ennätin nuoruuteni muutossa hätiin, kun sisareni nakkeli tyhjiä mehutölkkejä menemään. ”Niissä on keräilykuponkeja!”

Jos leikkaisit ne talteen, sisko ehdotti silmiään pyöritellen. Kuka sitä nyt muuttopäivänä ehtii, väkäsini, ja niin lähti sekin säkki mukaan.

Muuton rasittavin vaihe koittaa, kun nurkissa pyörii enää sekalaista roinaa. Kinnusen mukaan juuri silloin hermot ovat koetuksella ja harkinta pettää.

Tuttavani osasi odottaa nyssäköiden vyöryä ja puolityhjiä kaappeja sukulaistyttyjen muuttotalkoissa. Siihen hän ei arvannut varautua, että neidot tulevat ovelle vastaan toinen kumihanskat käsissään, toinen juuri laitettu väriaine päässään.

Päivän valitsitte, talkoolainen sai ähkäistyä.

PARAS HETKI muutossa on tutkijan mielestä se, kun kaikki on pakattu eikä vielä olla uudessa asunnossa.

Itselleni vapauttavin hetki oli, kun alaovelle ajoi asiakirjojen tuhoamispalvelu. Auton kiduksiin katosi kasa papereita, jotka aikoinaan veivät paljon energiaa ja mielenrauhaa. Nyt se kaikki oli takana.

Entä milloin asunnosta tulee koti?

”Kun en enää haista omaa kotiani.” ”Kun en kuule, kuinka putket lori-sevat”, kuvailevat vastaajat Kinnusen tutkimuksessa.

”Mikä täällä pulputtaa?”, ystävä kysäisee ensiviisiillään. Ai mikä, ihmettelen, kunnes tajuan.

Itse olin jo lakannut kuulemasta pakastimen porinaa.

Leena Laitinen